

[Elna Munch.]

Snoreloftet, naar det viser sig, at Biografen ikke gaar, men stort andet kan den vist ikke bruges til.

I Virkeligheden lader det nye Teater sig ikke efter Ministerens Plan skille ud fra det kongelige Teater og overgaa til Radiofonien, saaledes som den højtærede Minister selv saa strengt fordrer det, hvis Radiofonien med Tiden skal have det hele.

Der har for Medlemmer af Udvalget, der har ønsket at faa en virkelig god Løsning af Spørgsmaalet, været yderst vanskelige Vilkaar at arbejde under, idet den højtærede Trafikminister i Udvalget har stillet sig absolut afvisende overfor enhver anden Plan end sin egen. Den højtærede Minister har gentagne Gange sagt til Udvalget, at hvis man ikke tog hans Plan, byggede han et andet Sted for Radiofonien, og saa kunde Teatret se, hvor det fik en Scene fra.

Det har da ikke været muligt at arbejde paa et positivt Resultat, og man har derfor maattet indskrænke sig til det negative, at kritisere den Plan, der foreligger. Ministeren har end ikke ladet sig rukke af det Tilbud, der foreligger fra en Ejer i Kvarteret, der for at redde Kvarteret fra den Skam, man her vil byde det, og for at hindre sin Ejendoms Værdiforringelse har tilbudt Staten en Gave paa 315 000 Kr. Enhver Forhandling om andre Ting, der kunde gøres ved Hjælp heraf, er paa Forhaand afvist.

Heller ikke Lytternes Klager har man villet høre paa, og der er dog til Udvalget indløbet en Protest fra 30 Klubber i Jylland foruden fra uorganiserede Lyttere i ca. 50 Byer, som har forlangt Forslagets Behandling udsat, indtil det var blevet diskuteret af Lytterne. Henvendelsen kom Udvalget i Hænde, før Betænkningen blev afgivet, men den har ikke interesseret Udvalget og blev afvist af Formanden som indsendt for sent.

Det kan jo ikke nægtes, at Trafikministeren havde en vis Succes med sit Forslag, da han fremsatte det, og jeg skal heller ikke underkende, at det var sat godt op, virkelig saa besnærende. Her ser de, mine Herrer og Damer, et Forslag, der skaffer Radiofonien en selvstændig Bygning og det kongelige Teater en Scene og i Virkeligheden saa godt som gratis for begge Parter!

Radiofonien faar sig en meget billig Grund af Staten; 315 000 Kr. skal den give for en Ejendom, som andre senere har budt det dobbelte for. Det hele skulde koste 2½ Million omtrent, og Ministeren

syntes at have gjort den for andre ukendte Opdagelse, at naar man bygger et Hus og blot amortiserer kraftigt nok, ender man med at have sin Husleje vederlagsfrit.

Og saa Teatret. Ja, Staten faar 315 000 Kr. for en Grund, som den har givet 473 000 Kr. for. Endvidere skal Staten betale 100 000 Kr. i Leje om Aaret og afholde det nye Teaters Vedligeholdelsesudgifter. Det udgør omtrent Renten af 2 Millioner. Ophører Lejemaalet om 15 Aar, har Staten altsaa udbetalt 1,5 Mill. Kr. uden at have erhvervet sig nogen som helst Ejendomsret, svarende dertil. Dertil kommer, at Teatret maa undvære Indtægten af en Forestillingsaften om Ugen og skal anvende 40 000 Kr. til Magasinplads andetsteds.

Endelig skal Staten af med en halv Million Kroner til Ombygning, hvorved i hvert Fald en Del af Ombygningen medføres af den nye Driftsform, og mister altsaa Værdien heraf, hvis Lejemaalet ophører. Helt gratis er det altsaa ikke for Staten.

Alt i alt synes jeg, at Forslagets eminente Egenskaber er pustet noget for højt op. De har ikke rigtig kunnet holde til Successen, da de blev set nærmere efter. Det forekommer mig noget i Retning af — jeg havde nær sagt Teater, men jeg ved jo af det ærede Medlem Hr. Fraenkels Skæbne, at det maa man ikke sige, skønt det er noget vanskeligt at lade være at bruge det Ord ved denne Lejlighed. Jeg vil nøjes med at sige, at det er noget i Retning af Film. Det Columbus-Æg, her er opstillet af Ministeren, har i Virkeligheden vist sig at være et Vindæg.

Om dette Forslag er der i Udvalget samlet et anseligt Flertal. Jeg tror, det er ud fra mange forskellige Motiver, at man samles derom. Nogle mener, at nu har man snakket saa længe om Dobbeltscenen, og nu kan det være nok, andre gaar med for at skaffe Arbejde, atter andre, fordi de synes, at man bør gribe den Chance, der ligger i, at det er Venstre, der fremsætter Forslag om Dobbeltscenen.

Det Moment, at der skaffes Arbejde, kan jeg selvfølgelig kun give min fulde Tilslutning; men selv om Lovforslagets Gennemførelse blev udskudt et halvt Aars Tid, til det kunde faa en bedre Form, vilde det vel ogsaa være Brug for Arbejde til den Tid. Jeg skal villig indrømme, at det naturligvis er en interessant Situation, at det er Venstre, der vil skaffe Teatret en Dobbeltscene; men det hjemler ingen Ret til at opføre en Bygning, som er en Skam for denne By.

Jeg for min Del vilde meget beklage, hvis denne Byggeplan blev realiseret. Per-